

РЕШЕНИЕ

№ 1344

гр. София, 02.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 07.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Христо Минев

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **4523** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Р. Н. Г., ЕГН - [ЕГН], чрез адв. К., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.3, офис б, срещу Решение № 2153-21-57/01.03.2021г., издадено от директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение като неоснователна подадената от А. жалба срещу Разпореждане № [ЕГН]/22.12.2020г. на длъжностното лице по „Пенсионно осигуряване”, с което е преизчислена личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателката.

Според жалбоподателя решението и потвърденото с него разпореждане са незаконосъобразни, постановени в нарушение на материалния закон и процесуалните правила, както и необосновани. Счита, че неправилно и в неин ущърб е преизчислен размера на отпуснатата й пенсия, като е приложен по-нисък коефициент при изчисляването и. Моли съда да отмени обжалвания административен акт и решението на ТП на НОИ С. град.

В съдебно заседание, жалбоподателката се представлява от адв. Р.К., която поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски, съгласно представен списък.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ - С. град в съдебно заседание се представлява от ю.к. Д. П., която оспорва жалбата. В хода по същество моли жалбата да бъде

отхвърлена, като претендира и присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Депозирани са писмени бележки.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление № 2113-21-4973 от 26.06.2019 г. Р. Н. И. е поискала отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст, към което е представила документи за осигурителен стаж за преценка правото на пенсия.

С оглед представените към заявлението документи в описа на осигурителния стаж пенсионния орган е определил, че общият осигурителен стаж от трета категория труд е 36 години, 11 месеца и 22 дни.

С Разпореждане № [ЕГН]/2 от 26.07.2019 г. на длъжностното лице по „ПО“ е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/ от 15.06.2019 г. в минимален размер до определянето му по реда на КСО и добавка съгласно чл.69в, ал.3 от КСО.

С последващо Разпореждане №[ЕГН]/6 от 07.10.2019 г. на длъжностното лице по „ПО“ на основание чл.99, ал.1, т.2, б. „д“ от КСО пенсията е изменена и определена в размер при следните данни: зачетен осигурителен стаж от трета категория труд в размер на 37 години 00 месеци и 00 дни, осигурителния доход в периода 01.01.2000 г.- 14.06.2019 г. в размер на 154351,99 лева и от индивидуален коефициент 1,4762.

С разпореждане от 27.05.2020 г. личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на Р. И. е преизчислена, считано от 01.04^2020 г. на основание § 7 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. за придобит осигурителен стаж след пенсионирането, съответно след последното преизчисляване на пенсията. С последното е зачетен осигурителен стаж в размер на 37 години 09 месеца и 16 дни от трета категория труд и въз основа на него определен размер на пенсия от 621.20 лева.

Със Заявление №21106-21-3800/06.07.2020 г. Р. Н. И. е поискала преизчисляване на пенсията по реда на чл. 102, ал. 1 от КСО за допълнително придобит след пенсионирането осигурителен стаж и осигурителен доход, като се ползват данните по чл. 5 ал.4, т.1 от КСО.

В образуваното пенсионно производство е установено, че при постановяване на разпореждането за отпускане на пенсията в действителен размер от 07.10.2019 г. е налице техническа грешка, допусната при електронната обработка на информацията, като вместо 4257 работни дни са отчетени 3898 работни дни за базисния период от 01.01.2000 г. до 14.06.2019 г., което е довело до неточно определяне на индивидуалния коефициент, а именно определяне на по-висок от следващия се

индивидуален коефициент, от който е изчислена пенсията неточно и е определен по-висок размер на отпуснатата пенсия.

С разпореждане № [ЕГН]/97 от 22.12.2020 г. на длъжностното лице "ПО" допуснатата грешка е отстранена и на основание чл.99, ал.1, т.2, б. „д" от КСО личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на Р. Н. И. е изменена, считано от 15.06.2019 г. - дата на отпускането ѝ - от осигурителен стаж от трета категория труд - 37 години 00 месеца и 22 дни и индивидуален коефициент - 1,352, определен при отчетени 4257 работни дни за базисния период от 01.01.2000 г. до 14.06.2019 г.

Ръководителят по пенсионно осигуряване е установил, че допуснатата грешка е техническа, тъй като касае за неправилна електронна обработка на информацията. С разпореждане № [ЕГН]/97 от 22.12.2020 г. пенсионният орган се е произнесъл по добросъвестността на лицето и е постановил надвзетата сума за пенсия да не се събира от пенсионера на основание чл.114, ал.2 от КСО.

По жалба на Р. Н. Г. срещу Разпореждане № [ЕГН]/97 от 22.12.2020г. е постановено процесното Решение № 2153-21-57/01.03.2021г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (НОИ) – С. град, с което жалбата е оставена без уважение, като неоснователна.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е Решение № 2153-21-57/01.03.2021г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (НОИ) – С. град. Същото е издадено от компетентен орган, на основание чл. 117, ал. 1 от КСО. По реда на чл. 117, ал.3 от КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Спазена е и предвидената в закона писмена форма – чл. 117, ал. 3 от КСО. Административният акт е мотивиран, в производството по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Основният спорен въпрос по делото се свежда до това правилно ли пенсионният орган е преизчислил по реда на чл. 102, ал. 3 от КСО личната пенсия на

жалбоподателката за ОСВ.

Съгласно чл. 99, ал. 1, т. 2, б. „д” от КСО влязлото в сила разпореждане по чл. 98 може да се измени или отмени от органа, който го е издал, в случай, че пенсията е определена в неправилен размер.

Разпоредбата на чл. 98, ал. 3 от КСО определя, че очевидните фактически грешки в разпорежданията по ал. 1 и 2 се поправят от органа, който ги е постановил. Поправката има действие от деня на отпускането, изменянето, осъвременяването, спирането, възобновяването, прекратяването или възстановяването на пенсията.

Очевидна фактическа грешка е всяко несъответствие между формираната действителна воля на решаващия орган и нейното външно изразяване в постановения акт. В тази връзка, поправянето на последния не се явява изменение на първоначалната воля, а е премахване на несъответствието между формираната воля досежно решаването на конкретния случай и нейното обективизиране в разпоредителната част на акта. При производството по отстраняване на очевидна фактическа грешка се дава възможност и на самия орган да отстрани порока, което е свързано с принципа за бързина и процесуална икономия, присъщи на административния процес във всичките му фази /допълнителен арг. чл. 62. ад.2 от АПК/

В конкретния случай длъжностното лице по „ПО” е осъществило поправката на очевидната фактическа грешка с обжалваното разпореждане № [ЕГН]/07.10.2019г. по реда на чл. 99, ал. 1, т. 2, б. ”д” от КСО, т.к. поради допуснатата такава, пенсията е била определена в неправилен размер, при неточно пренесен размер на стажа и съответно неправилно определен индивидуален коефициент. Отделно от това, в оспореното решение са изложени последователно подробни мотиви, относно допуснатата очевидна фактическа грешка, акта, в който е допусната и в какво се състои същата.

Разпоредбата на чл. 70, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ в приложимата към случая редакция /Изм. - ДВ, бр. 102 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г./ повелява, че размерът на пенсията за осигурителен стаж и възраст се определя, като доходът, от който се изчислява пенсията, се умножи с процент 1, 2 за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж.

Съобразно чл. 70, ал. 3 от КСО доходът, от който се изчислява пенсията, се определя, като средномесечният осигурителен доход за страната за 12 календарни месеца преди месеца на отпускане на пенсията се умножи по индивидуалния коефициент на лицето. В съответствие с чл. 70, ал. 8 и 9 от КСО / в приложимата редакция Изм. - ДВ, бр. 102 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г./ за пенсиите, отпуснати с начална дата след 31 декември 2018 г., индивидуалният коефициент се изчислява от осигурителния доход на лицето за периодите след 31 декември 1999 г. до датата на отпускане на пенсията, но за период, не по-малък от 36 месеца. Когато осигурителният доход на лицето след 31 декември 1999 г. е за период, по-малък от 36 месеца, за недостигащия период се

взема предвид и последният му осигурителен доход преди 1 януари 2000 г. по ред, определен с наредбата по чл. 10б.

Когато лицето няма осигурителен доход преди 1 януари 2000 г. или доходът му преди тази дата е за период, по-малък от необходимия за допълване до 36 месеца, индивидуалният коефициент се изчислява от наличния доход независимо от продължителността на периода, за който се отнася. Когато лицето няма осигурителен доход след 31 декември 1999 г. индивидуалният коефициент се изчислява от последния му осигурителен доход за 36 месеца до тази дата или от наличния му доход, когато доходът е за по-малък период. Индивидуалният коефициент по, ал. 8, се изчислява, като сборът на месечните съотношения между осигурителния доход на лицето за месеца и средния осигурителен доход за страната за същия месец се раздели на сбора от съотношенията между броя на работните дни, за които се отнася осигурителният доход на лицето за съответния месец, и броя на работните дни през месеца - за всички месеци, участващи при изчисляване на индивидуалния коефициент. Отработените часове от лицето се изчисляват пропорционално на законоустановеното работно време. Индивидуалният коефициент не може да надхвърля средноаритметичната стойност на месечните съотношения между максималния месечен размер на осигурителния доход, определен със закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за съответната година, и средния месечен осигурителен доход за страната - за месеците след 31 декември 1999 г., участващи при изчисляването на индивидуалния коефициент.

Според разпоредбите на чл. 70, ал. 12 и 15 от КСО минималният размер на пенсията за осигурителен стаж и възраст по чл. 68, ал. 1 се определя със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване /ЗБДОО/ и размерът на пенсията за осигурителен стаж и възраст по чл. 68а, 69, 69а, 69б и 69в не може да бъде по-малък от минималния размер по, ал. 12. Съгласно чл. 70, ал. 18 /Нова - ДВ, бр. 102 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г./ от КСО, в случаите на изменение, преизчисляване, възобновяване или възстановяване на пенсиите индивидуалният коефициент се изчислява съгласно нормативните разпоредби, по които е определен.

Според доказателствата осигурителния доход на оспорващата, определен по чл. 70, ал. 8 от КСО за периода от 01.01.2000г. до 31.07.2020г. е 178023,51лв., а индивидуалния коефициент, определен по чл. 70, ал. 9 от КСО е 1.3743. При средномесечен осигурителен доход за страната за 06.2018г. - 05.2019г. дохода за изчисляване размера на пенсията, определен по чл. 70, ал. 3 от КСО е 1276,64 лв. / 928,94 лв. x 1.3743/x 45. 80%/38г. 02м. x 1,2/ Тъй като в заявлението за пенсиониране жалбоподателят не е посочил периоди преди 1999 година за определяне на индивидуалния коефициент, пенсията му е изчислена при прилагане разпоредбите на чл.70 ал.8 и ал.9 от КСО.

Видно от доказателствата от 01.08.2020г. е изменена лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на оспорващият по чл. 99, ал. 1, т. 2, буква "д" от КСО при зачетен осигурителен стаж от трета категория труд 37г. 10м. 08д. на основание чл. 104 от КСО превърнат към трета категория труд 38г. 02м. 08д., осигурителен доход за времето: 01.01.2000г. – 31.07.2020г. – 178023.51 лв. и индивидуален коефициент 1.3743. при

средномесечен осигурителен доход за страната за 06.2018г. – 05.2019г. – 928.94 лв. и доход за изчисляване размера на пенсията – 1276,64 лв. вярно е определен размерът на пенсията – 584,70 лв. /45,80%/38г. 02м. x 1.2%/ от 1276.64 лв./

Следователно при спазване приложимите към случая разпоредби на чл. 70 чл. 10 от ЗБДОО пенсията на оспорващата правилно е определена от 01.08.2020г. в размер от 584,70 лв. Преизчислената пенсия се осъвременява и индексира съобразно действащата нормативна уредба, както следва: съгласно чл.100 от КСО/2020г. е осъвременена с коефициент 1,067 – 584,70 лв. x 1.067 = 623.87 лв. Видно от посоченото, пенсията е преизчислена при стриктно спазване на нормативните правила, като е определена в размер 623.87 лв., напълно законосъобразно - по алтернативно установения ред на чл. 70, ал. 1 и, ал. 9 от КСО вр. с чл.102, ал.3 от с.з.

Казусът не попада и в обхвата на § 22ц, ал. 2 от ПЗР на КСО.

Мотивирано, правилно и законосъобразно се явява и Решението на Директора на ТП на НОИ № 2153-21-57 от 01.03.2021г. с което е потвърдено Разпореждането на длъжностното лице по „Пенсионно осигуряване”.

С оглед изложеното съдът намира, че жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора разноски се следват само на ответника, поради което и следва да се уважи искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което съдът съобрази със сложността на производството.

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, трето отделение, 74 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Н. Г. ЕГН – [ЕГН], чрез адв. К., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.3, офис 6, срещу Решение № 2153-21-57/01.03.2021г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение като неоснователна подадената от А. жалба срещу Разпореждане № [ЕГН]/22.12.2020г. на длъжностното лице по „Пенсионно осигуряване”.

ОСЪЖДА Р. Н. Г., ЕГН [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ С.-град, сумата от 100.00 лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: